

Irene Kapinga met haar *Kompostella fan it Waad* op de trappen van de Groate Kerk van Sint Jacobiparochie.
Foto: Simon Bleeker

Friesch Dagblad

26/7

Pelgrims eindigen in Sint Jacobiparochie

● **Pelgrimsfestival op naamdag van apostel Jakobus**

● **Geen problemen met hitte ondanks Code Oranje**

Sint Jacobiparochie | Normaal wandelen of fietsen pelgrims in de richting van het Spaanse graf van Jakobus de Meerdere, de apostel van Jezus die begraven ligt in de Spaanse stad Santiago de Compostela, maar gisteren ging de *camino* voor een keer ook in omgekeerde richting. Het Friese startpunt van de pelgrimstocht gold als feestelijk eindpunt. Ruim vierhonderd wandelende en fietsende pelgrims bewogen zich afgelopen dagen door het Friese landschap. Ze waren onderweg naar de Friese Waddekust voor het pelgrimsfeest, gisteren op de naamdag van Jakobus.

Onder de pelgrims is de 53-jarige Irene Kapinga uit Scheveningen. Ze heeft de tocht naar Santiago de Compostela al zeven keer voltooid. Nu loopt ze samen met haar tante Janny Nooij-Kapinga (66) uit Almere en een aantal anderen de tocht in omgekeerde volgorde. „Ik vind dit een fantastisch initiatief”, zegt Irene. „Er komt hier nooit iemand, maar het is hier

prachtig. Dat vind ik nu althans. Als kind kwam ik hier wel vaak, omdat mijn vader hier is geboren. Toen vond ik het maar saai op het Bildt. Nu zie ik de schoonheid.”

Ook voor Nooij-Kapinga is het bekende grond; zij is een paar kilometer verderop opgegroeid, in Sint Annaparochie. „We wandelen nu in etappes door Fryslân. Maandag zijn we vertrokken uit Leeuwarden, nu zijn we hier en donderdag gaan we verder naar Franeker. Dat is het eindpunt van onze wandeltocht.”

Hoewel de tocht er voor deze groep er nog niet opzit, mag Irene Ka-

pinga wel een *Kompostella fan it Waad* in ontvangst nemen: een A4'tje dat bewijst dat zij in etappes meer dan honderd kilometer heeft gewandeld op weg naar Sint Jacobiparochie.

„Stof, swarte ierde, sinne, rein en wyn, dat is de wei nei Santiago. Jo pylger hawwe it miskien allegear hân op jo wei nei Santiago oan it Waad”, staat er op haar compostela.

„In Santiago de Compostela krijg je ook zo'n A4, met een tekst in het Latijn er op. Ik heb er dus al zeven. Hier kreeg ik twee, één in het Fries en één in het Nederlands. Het is wel mooi om deze erbij te hebben.”

De meeste wandelaars en fietsers hadden van de warmte maar weinig last. Ze waren stuk voor stuk goed voorbereid en lieten onderweg elkaar. Ervaren wandelaar Kapinga legt uit: „Je moet je hoofd goed bedekken en voldoende eten en drinken. Soms moet je mensen daar even aan herinneren, maar dan gaat het prima. Eigenlijk moet je er gewoon voor zorgen dat je drie liter water bij je hebt. Dan kun je ook iemand anders wat geven, als die zonder zit. En we zijn vandaag langs veel restaurantjes en cafeetjes gegaan om wat te drinken.”

Stof, swarte ierde, sinne, rein en wyn, dat is de wei nei Santiago. Jo pylger hawwe it miskien allegear hân op jo wei